

Rolnummer 2098
Arrest nr. 73/2002 van 23 april 2002

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vragen betreffende artikel 34, eerste lid, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en A. Arts, en de rechters P. Martens, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe en E. Derycke, bijgestaan door de griffier P.-Y. Dutilleux, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van de prejudiciële vragen*

Bij vonnis van 21 november 2000 in zake M.-C. Labbe en anderen tegen de provincie Henegouwen en de Franse Gemeenschap, waarvan de expeditie ter griffie van het Arbitragehof is ingekomen op 18 december 2000, heeft de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen de volgende prejudiciële vragen gesteld :

« Schendt artikel 34, § 1 [lees : eerste lid], van het decreet van de Franse Gemeenschapsraad van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet, doordat het onder de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd officieel onderwijs, door de enkele toepassing van de berekeningsregels voor de dienstanciënniteit, het de leerkrachten die hun loopbaan hebben uitgebouwd binnen één en dezelfde inrichtende macht mogelijk maakt een prioriteit te genieten met name voor elke nieuwe definitieve affectatie die van die inrichtende macht afhangt, terwijl diegenen die hun loopbaan hebben uitgebouwd ten dienste van verscheidene inrichtende machten, een op basis van hun geldelijke anciënniteit berekende, totale 'reële' loopbaananciënniteit zouden doen kunnen gelden, die groter zou zijn ?

Schendt artikel 34, § 1 [lees : eerste lid], van het decreet van de Franse Gemeenschapsraad van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet, doordat het de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd officieel onderwijs, voor de berekening van hun anciënniteit die met name dienstig is voor de toekenning van een nieuwe definitieve affectatie, slechts toestaat de enkele diensten aan te voeren die zijn verricht en gesubsidieerd bij eenzelfde inrichtende macht, terwijl de personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs en het onderwijs van de Franse Gemeenschap alle diensten die door de Franse Gemeenschap zijn bezoldigd en die zij als tijdelijke of vastbenoemde in het door de Franse Gemeenschap ingerichte of gesubsidieerde onderwijs hebben verleend, kunnen doen gelden, alsmede de niet-bezoldigde periodes die met dienstactiviteit zijn gelijkgesteld ? »

II. *De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil*

Eisers voor de verwijzende rechter waren op 30 juni 1996 allen als leerkracht in dienst bij verschillende door de Franse Gemeenschap gesubsidieerde onderwijsinrichtingen die onder de bevoegdheid van de provincie Henegouwen vallen, nadat zij verscheidene jaren in andere onderwijsnetten hadden gewerkt.

Uit de op 20 mei 1996 opgestelde rangschikkingstabel waarvan eisers erkennen op die datum kennis te hebben genomen, blijkt dat met toepassing van artikel 34, eerste lid, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, gewijzigd bij het decreet van 27 juli 1995, voortaan enkel nog rekening zou worden gehouden met de dienstanciënniteit die zij hebben verworven binnen inrichtingen die onder de bevoegdheid van de provincie Henegouwen vallen. Zo zouden de periodes van werkzaamheid verricht ten dienste van andere inrichtende machten, met name in het gemeentelijk onderwijs, niet langer in aanmerking worden genomen.

Ook al kan de reële anciënniteit op basis van hun geldelijke anciënniteit worden berekend, eisers voeren aan dat bij gebrek aan een specifiek statuut, zij vóór de toepassing van het voormelde decreet de dienstanciënniteit die zij binnen om het even welk onderwijsnet hadden verworven, konden benutten.

Eisers, die ter beschikking werden gesteld wegens ontstentenis van betrekking of gedeeltelijk verlies van opdracht, vorderen schadeloosstelling voor het nadeel dat zij lijden ten gevolge van de decretale regels voor de berekening van hun dienstanciënniteit, waarvan zij de grondwettigheid in het licht van de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet betwisten; bijgevolg heeft de rechter de twee hierboven aangehaalde vragen aan het Hof gesteld.

III. *De rechtspleging voor het Hof*

Bij beschikking van 18 december 2000 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Bij beschikkingen van 6 februari 2001, 22 mei 2001 en 26 september 2001 heeft het Hof de zetel aangevuld respectievelijk met de rechters L. Lavrysen, J.-P. Snappe en E. Derycke.

Van de verwijzingsbeslissing is kennisgegeven overeenkomstig artikel 77 van de organieke wet bij op 9 februari 2001 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 22 februari 2001.

Memories zijn ingediend door :

- M.-C. Labbe, wonende te 7134 Péronnes-lez-Binche, rue Champ des Carrières 21, M. Gossiaux, wonende te 7034 Ressaix, rue Defontaine 119, M.-L. Jeramy, wonende te 7040 Quévy, rue Wauquier 62, C. Hamdis, wonende te 7210 Rèves, rue de Bruxelles 95, J. Dendal, wonende te 7080 Eugies, rue des Grenadiers 23, J. Leroy, wonende te 7100 La Louvière, rue Abelville, M.-Y. Marcq, wonende te 7190 Ecaussines, rue de Familleureux 108, V. Becquet, wonende te 7141 Carnières, rue Solvay 59, J. Willocq, wonende te 7134 Leval-Trahegnies, rue de Namur 370, M. Jackmeyn, wonende te 7110 Houdeng-Aimeries, chaussée Pont-du-Sart 8, M. Adriaens, wonende te 7030 Saint-Symphorien, avenue Albert-Elisabeth 19, P. Damsin, wonende te 6680 Châtelet, rue de Namur 111, R. Guarini, wonende te 7000 Bergen, rue des Peupliers 35, C. Desmet, wonende te 7190 Ecaussines, rue Mary 6, C. Toussaint, wonende te 7120 Vellereille, rue Nouvelle 5, I. Deslee, wonende te 7090 Petit-Roeulx-lez-Braine, rue Baudet 6, E. Manuelli, wonende te 7034 Obourg, rue Brisée 73, C. Van Overschelde, wonende te 7022 Nouvelle, rue Robersart 1A, M.-A. Claus, wonende te 7000 Bergen, avenue d'Hyon 101, P.-M. Van Gorp, wonende te 7110 Houdeng-Aimeries, rue de la Jobrette 16, A. Saliez, wonende te 7021 Havré, rue Descamps 102, M. Houyoux, wonende te 7020 Nimy, route d'Ath 22, J. Place, wonende te 7100 Haine-Saint-Pierre, rue Haute 71, M.-F. Sabot, wonende te 7060 Zinnik, avenue de l'Europe 14, en C. Leriche, wonende te 7030 Saint-Symphorien, rue des Résistants 4, bij op 16 maart 2001 ter post aangetekende brief;

- de provincie Henegouwen, waarvan de kantoren gevestigd zijn te 7000 Bergen, rue Verte 13, bij op 27 maart 2001 ter post aangetekende brief;

- de Franse Gemeenschapsregering, Surllet de Chokierplein 15-17, 1000 Brussel, bij op 27 maart 2001 ter post aangetekende brief.

Van die memories is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 31 mei 2001 ter post aangetekende brieven.

Memories van antwoord zijn ingediend door :

- M.-C. Labbe en anderen, bij op 28 juni 2001 ter post aangetekende brief;

- de Franse Gemeenschapsregering, bij op 29 juni 2001 ter post aangetekende brief.

Bij beschikkingen van 29 mei 2001 en 29 november 2001 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot respectievelijk 18 december 2001 en 18 juni 2002.

Bij beschikking van 17 oktober 2001 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 20 november 2001.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 19 oktober 2001 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 20 november 2001 :

- zijn verschenen :
 - . Mr. X. Beauvois, advocaat bij de balie te Bergen, voor M.-C. Labbe en anderen;
 - . Mr. C. Lessoye *loco* Mr. A. Colmant, advocaten bij de balie te Bergen, voor de provincie Henegouwen;
 - . Mr. E. Gonthier *loco* Mr. M. Kestemont-Soumeryn, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Franse Gemeenschapsregering;
- hebben de rechters-verslaggevers J.-P. Snappe en L. Lavrysen verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

Bij beschikking van 28 februari 2002 heeft het Hof gezegd dat rechter E. De Groot, wettig verhinderd, als lid van de zetel vervangen is door rechter A. Alen, de debatten heropend en de dag van de terechtzitting bepaald op 26 maart 2002.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 5 maart 2002 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 26 maart 2002 :

- is verschenen : Mr. E. Gonthier *loco* Mr. M. Kestemont-Soumeryn, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Franse Gemeenschapsregering;
- hebben de rechters-verslaggevers J.-P. Snappe en L. Lavrysen verslag uitgebracht;
- is de voornoemde advocaat gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

IV. *In rechte*

- A -

Ten aanzien van de eerste prejudiciële vraag

Standpunt van de eisende partijen voor de verwijzende rechter

A.1.1. De eerste vraag moet bevestigend worden beantwoord. Immers, er bestaat een ongelijkheid in behandeling tussen leerkrachten van het gesubsidieerd officieel onderwijs naargelang zij hun loopbaan al dan niet hebben uitgebouwd binnen eenzelfde inrichtende macht die als referentie wordt gebruikt. De eerstgenoemden genieten in vergelijking met de laatstgenoemden prioriteit bij de affectatie, waarbij de eerstgenoemden door de toepassing van artikel 34, eerste lid, van het betwiste decreet van 6 juni 1994 verschillende jaren anciënniteit verliezen en zo helemaal tot onderaan de rangschikkingstabellen worden teruggedrongen.

A.1.2. In tegenstelling tot wat de Franse Gemeenschap beweert, is het verschil in behandeling niet redelijk verantwoord vermits, enerzijds, de vergelijking wordt gemaakt - wat de Franse Gemeenschap lijkt te vergeten - tussen leerkrachten van hetzelfde gesubsidieerde officiële onderwijsnet en, anderzijds, het decreet « Taken » van 24 juli 1997 de doelstellingen die binnen de door de Franse Gemeenschap ingerichte en gesubsidieerde onderwijsinstellingen worden nagestreefd, eenvormig maakt. Bovendien draagt het educatief en pedagogisch project van het gesubsidieerd officieel onderwijs vanuit het standpunt van de gelijkheid onder de leerlingen bij tot de prioriteit van gelijke doelstellingen. De stelling in verband met de stabiliteit van de schoolteams zoals de Franse Gemeenschap die opvat, is dus ongegrond. Bovendien is die stelling ook nagenoeg niet ter zake dienend. Immers, het gebeurt niet zelden dat binnen eenzelfde inrichtende macht een vorm van technisch of beroepsonderwijs wordt ontwikkeld.

De argumenten van de Franse Gemeenschap volgen ook uit een onwrikbare visie op de pedagogische continuïteit, terwijl de doelstelling zelf van het decreet « Taken » bestaat in de verandering en de aanpassing aan de ontwikkeling van de persoon van elke leerling.

A.1.3. Het verschil in behandeling is overigens onevenredig met het beoogde doel. De minder goed gerangschikte leerkrachten worden in onbevredigende, soms zeer nadelige voorwaarden gereffecteerd, terwijl de minst goed gerangschikte leerkrachten wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking worden gesteld. Beide gevolgen doen afbreuk aan de grondrechten zoals omschreven met name in artikel 23, 1°, van de Grondwet.

Standpunt van de Franse Gemeenschapsregering en van de provincie Henegouwen

A.2.1. Allereerst dient in herinnering te worden gebracht dat de regels inzake de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de toekenning van een wachtweddetoelage in het gesubsidieerd officieel secundair onderwijs vastliggen in de besluiten van de Franse Gemeenschapsregering van 28 augustus 1995 en zeker niet in het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs.

A.2.2. Het door de partijen voor de verwijzende rechter aangeklaagde verschil in behandeling berust op een objectief element, namelijk het feit dat de leerkrachten zelf voor verschillende loopbanen hebben gekozen, als gevolg waarvan men moet aannemen dat wie zijn loopbaan binnen eenzelfde inrichtende macht uitbouwt, niet tot dezelfde categorie behoort als de leerkrachten die beslissen hun loopbaan binnen verschillende inrichtende machten uit te bouwen.

Bovendien heeft de betwiste berekeningswijze inzake anciënniteit tot doel een zekere stabiliteit van de schoolteams binnen een inrichtende macht te behouden. Het Hof heeft trouwens aanvaard dat een verschil in behandeling wordt gemaakt teneinde de continuïteit van het onderwijs zowel in het belang van de leerkrachten als in het belang van de leerlingen te verzekeren (arrest nr. 1/97, B.8). De instabiliteit van de schoolteams kan de kwaliteit van het onderwijs in het gedrang brengen. Vervolgens moet de betwiste berekeningswijze inzake anciënniteit in verband worden gebracht met de in artikel 24 van de Grondwet vervatte vrijheid van onderwijs,

die voor de inrichtende macht de vrijheid impliceert het personeel te kiezen dat de verwezenlijking van de voor die inrichtende macht specifieke pedagogische doelstellingen tot een goed einde moet brengen.

Ten slotte zou de door de eisende partijen aanbevolen berekeningswijze inzake anciënniteit een enorm groot praktisch nadeel vertonen, in zoverre elke inrichtende macht niet alleen de exacte loopbaan van elke leerkracht zou moeten kennen, maar ook binnen het volledige net, zelfs binnen alle onderwijsnetten van de Franse Gemeenschap, een oproep tot de kandidaten zou moeten richten bij elke wisseling van leerkracht.

A.2.3. Het verschil in behandeling is niet onevenredig met de beoogde doelstellingen. Immers, in de eerste plaats kunnen de leerkrachten nog altijd om hun affectatie binnen een andere inrichtende macht verzoeken. Daarnaast blijft de anciënniteit die voor de berekening van de wedde van die leerkrachten in aanmerking wordt genomen, de « reële » anciënniteit. Ten slotte lijkt de betwiste berekeningswijze de enige manier te zijn om de stabiliteit van de schoolteams te bewaren met het oog op het waarborgen van de kwaliteit van het onderwijs.

Ten aanzien van de tweede prejudiciële vraag

Standpunt van de eisende partijen voor de verwijzende rechter

A.3. De tweede vraag moet bevestigend worden beantwoord. Immers, er bestaat een ongelijkheid in behandeling tussen de leerkrachten van het gesubsidieerde officiële net en de leerkrachten van het gesubsidieerde vrije net, aangezien de laatstgenoemden voor de bepaling van hun prioriteit bij de affectatie de dienstanciënniteit die zij bij om het even welke inrichtende macht hebben verworven, kunnen benutten, terwijl de eerstgenoemden door de toepassing van artikel 34, eerste lid, van het betwiste decreet van 6 juni 1994 slechts de anciënniteit verworven binnen de inrichtende macht waar de affectatie wordt overwogen, kunnen benutten.

Dat verschil in behandeling wordt principieel betwist door de Franse Gemeenschap, die geen enkele verantwoording geeft tot staving van dat verschil dat, in de veronderstelling dat het redelijk verantwoord is, buiten verhouding tot het eventueel beoogde doel zou staan.

Standpunt van de Franse Gemeenschapsregering en van de provincie Henegouwen

A.4.1. De tweede prejudiciële vraag is zonder voorwerp of impliceert althans een ontkennend antwoord. Immers, in geen enkel toepassingsgeval van artikel 34, eerste lid, van het voormelde decreet van 6 juni 1994 zou de binnen het gesubsidieerd officieel onderwijs in aanmerking genomen anciënniteit de anciënniteit zijn die is verworven binnen een enkele inrichtende macht van datzelfde onderwijsnet, terwijl de anciënniteit die in dezelfde gevallen in de twee andere onderwijsnetten in aanmerking wordt genomen, de anciënniteit zou zijn die in om het even welk van de drie door de Franse Gemeenschap ingerichte of gesubsidieerde onderwijsnetten is verworven. Het voormelde artikel is immers noch op de tijdelijke aanstelling, noch op de benoeming in een wervingsambt van toepassing : enkel de rangschikking op basis van het aantal ingediende kandidaturen speelt een rol. Wat betreft de in een vacant geworden betrekking gereffecteerde leerkracht, gebeurt zijn reffectatie binnen het onderwijsnet van de Franse Gemeenschap per definitie altijd binnen dezelfde inrichtende macht. De wijziging van affectatie wordt geregeld in artikel 48 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969, volgens hetwelk de dienstanciënniteit geen rol speelt. De ambtsuitbreiding is nog niet geregeld.

Hoewel er voor sommige aspecten verschillen in behandeling bestaan tussen de twee onderwijsnetten, het gesubsidieerde vrije onderwijsnet en het gesubsidieerde officiële onderwijsnet, op het vlak van de berekening van de anciënniteit, zijn die verschillen verantwoord in het licht van de verschillende structuren van beide netten, met dien verstande dat in geen van beide netten de anciënniteit verworven is voor alle door de Franse Gemeenschap bezoldigde diensten.

A.4.2. Ten slotte onderzoeken de eisende partijen ten onrechte de berekeningsregels voor de anciënniteit in het kader van de terbeschikkingstellingen wegens ontstentenis van betrekking. De in aanmerking genomen anciënniteit vindt haar grondslag in de koninklijke besluiten van 28 augustus 1995, waarvoor het Hof geen toetsingsbevoegdheid heeft.

- B -

Ten aanzien van de beide prejudiciële vragen

B.1.1. Artikel 34, eerste lid, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, gewijzigd bij het decreet van 25 juli 1996, bepaalt :

« Voor de berekening van de anciënniteit, bedoeld in deze afdeling, worden enkel in aanmerking genomen de op het einde van het lopende school- of academiejaar gesubsidieerde diensten, bij de inrichtende macht verstrekt in een hoofdamt, in een zelfde categorie voor zover de kandidaat het bekwaamheidsbewijs voor dit ambt bezit zoals bepaald in artikel 2. »

B.1.2. In tegenstelling tot wat de eisers voor de verwijzende rechter beweren, worden noch de volledige of gedeeltelijke terbeschikkingstelling van sommigen onder hen, noch hun reffectatie geregeld volgens de in artikel 34, eerste lid, van het voormelde decreet bedoelde berekeningswijze inzake anciënniteit.

De terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking wordt geregeld in het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 28 augustus 1995 genomen ter uitvoering van artikel 57 van het voormelde decreet. Zo bij de terbeschikkingstelling gebruik wordt gemaakt van een berekeningswijze inzake anciënniteit die soortgelijk is met die waarin in artikel 34, eerste lid, van het decreet is voorzien, is dat niet op grond van dat artikel maar wel krachtens de tekst van artikel 7 van het besluit.

Die bepaling wordt niet en kan niet ter toetsing aan het Hof worden voorgelegd.

De reffectatie van een leerkracht bij de inrichtende macht die hem ter beschikking heeft gesteld, vloeit evenmin voort uit artikel 34, eerste lid, omdat elke reffectatie krachtens artikel 28 van het decreet prioritair is ten aanzien van elke andere vaste benoeming die overeenkomstig artikel 34 gebeurt.

Zo de vaste benoeming in een openstaande betrekking van een leerkracht die bij een andere inrichtende macht werd gereffecteerd, onderworpen is aan een berekeningswijze die

soortgelijk is met die van artikel 34, eerste lid, is dat op grond van de tekst van artikel 28 van het decreet, waarover het Hof niet wordt ondervraagd, en niet krachtens artikel 34, eerste lid.

Uit het dossier blijkt tevens dat de eisers voor de verwijzende rechter, allen vastbenoemde leerkrachten, niet opnieuw de toepassing van artikel 34, eerste lid, ter discussie willen stellen noch wat de toegang tot de hoedanigheid van prioritaire tijdelijke leerkracht betreft, noch wat de procedure inzake een eerste vaste benoeming betreft, doch enkel wat betreft de vaste benoeming in een nieuwe betrekking van een leerkracht die door de inrichtende macht al in een andere betrekking vast benoemd werd.

Uit wat voorafgaat volgt dat het Hof zijn onderzoek beperkt tot de toepassing van artikel 34, eerste lid, zoals daarin is voorzien in artikel 33 van hetzelfde decreet. Dat artikel luidt :

« De persoon die zich kandidaat stelt voor een benoeming in vast verband in verschillende betrekkingen, moet voor elke betrekking een afzonderlijke kandidatuur indienen.

In het onderwijs met volledig leerplan en in het secundair onderwijs met beperkt leerplan dient het in een ambt vastbenoemd personeelslid dat een vaste aanwijzing vraagt binnen dezelfde Inrichtende macht voor een vacante betrekking van hetzelfde ambt of van een ander ambt uit dezelfde categorie, waarvoor hij over de vereiste titel bedoeld bij artikel 101 beschikt, te antwoorden op de oproeping tot vaste benoeming in dit ambt.

In het onderwijs voor sociale promotie dient het in een ambt vastbenoemd personeelslid dat een vaste aanwijzing vraagt binnen dezelfde Inrichtende macht voor een vacante betrekking van hetzelfde ambt of van een ander ambt uit dezelfde categorie, waarvoor hij over de vereiste titel bedoeld bij artikel 101 beschikt, te antwoorden op de oproeping tot vaste benoeming in dit ambt.

In het kunstonderwijs met beperkt leerplan dient het in een ambt vastbenoemd personeelslid dat een vaste aanwijzing vraagt binnen dezelfde Inrichtende macht voor een vacante betrekking van hetzelfde ambt of van een ander ambt uit dezelfde categorie, waarvoor hij over de vereiste titel bedoeld bij artikel 101 beschikt, te antwoorden op de oproeping tot vaste benoeming in dit ambt.

Voor de toepassing van de leden 2, 3 en 4 wordt de betrekking in vast verband toegekend aan het personeelslid dat de hoogste anciënniteit telt, waarbij de anciënniteit berekend wordt overeenkomstig artikel 34. »

B.2. De prejudiciële vragen strekken ertoe van het Hof te vernemen of het voormelde artikel 34, eerste lid, de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet schendt in zoverre het, wat de

prioriteitsregeling betreft, een tweevoudig verschil in behandeling tussen personeelsleden van het onderwijs doet ontstaan : enerzijds, naargelang zij tot het gesubsidieerd officieel onderwijs dan wel tot een ander onderwijsnet behoren; anderzijds, naargelang zij, binnen het gesubsidieerd officieel onderwijs, hun prestaties al dan niet bij eenzelfde inrichtende macht hebben verricht.

B.3. Hoewel de gelijke behandeling van onderwijsinstellingen en personeelsleden het beginsel is, sluit artikel 24, § 4, van de Grondwet een verschil in behandeling niet uit op voorwaarde dat die gegrond is op « de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht ». Om ten aanzien van de regel van gelijkheid en niet-discriminatie een verschil in behandeling tussen de onderwijsinstellingen en tussen de personeelsleden van de onderwijsnetten te verantwoorden, is het evenwel niet voldoende te wijzen op het bestaan van objectieve verschillen tussen die instellingen en personeelsleden. Bovendien moet worden aangetoond dat, ten aanzien van de geregelde aangelegenheid, het aangevoerde onderscheid relevant is om een verschil in behandeling in redelijkheid te verantwoorden. Anderzijds, kan het gelijkheidsbeginsel inzake onderwijs niet los worden gezien van de andere in artikel 24 van de Grondwet vervatte waarborgen, inzonderheid de vrijheid van onderwijs.

B.4. Zowel het statuut van het personeel van het gemeenschapsonderwijs als dat van het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs omvat bepalingen die analoog zijn aan artikel 34, eerste lid.

Met betrekking tot het personeel van het gemeenschapsonderwijs bepaalt artikel 39, a), eerste lid, van het koninklijk besluit van 22 maart 1969, gewijzigd bij het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 10 juni 1993 :

« Voor het berekenen van het in artikel 30, lid 1, bedoelde aantal dagen :

a. worden slechts de werkelijke diensten in aanmerking genomen die in het rijksonderwijs gepresteerd zijn ofwel sinds de kandidaat in het bezit is van het bekwaamheidsbewijs voor het ambt waarvoor hij kandidaat is voor een aanstelling als prioritair tijdelijke, ofwel wanneer ingevolge artikel 20 afwijkingen werden verleend, vanaf de 451ste dag prestaties en bij het verstrijken van het derde schooljaar, voor het betrokken ambt. [...] »

Artikel 47, § 1, van het decreet van 1 februari 1993, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1994, bepaalt met betrekking tot het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs :

« § 1. Voor de berekening van de anciënniteit :

1° worden enkel in aanmerking genomen de op 30 april gesubsidieerde diensten in een hoofdamt, in een amt van de betrokken categorie en voor zover de kandidaat het bekwaamheidsbewijs voor dit amt bezit zoals bepaald in artikel 2. [...] »

B.5. De vergelijking tussen de in het geding zijnde bepaling en de overeenkomstige bepalingen die in de andere twee onderwijsnetten toepasselijk zijn, toont aan dat artikel 34, eerste lid, in wezen in die zin van de laatstgenoemde bepalingen verschilt dat de « gesubsidieerde diensten » « verstrekt » moeten zijn « bij de inrichtende macht », dit wil zeggen binnen dezelfde inrichtende macht.

De regeling is, wat de inrichtende machten betreft, derhalve dezelfde voor het gesubsidieerd officieel onderwijs en het gemeenschapsonderwijs, maar, gelet op het feit dat het gemeenschapsonderwijs slechts één inrichtende macht heeft, heeft die regeling evenwel andere gevolgen voor wat het onderwijspersoneel betreft.

B.6. De in het geding zijnde bepaling zet in rechte de bezorgdheid om, die in de parlementaire voorbereiding tot uitdrukking werd gebracht, om « de anciënniteit [enkel] te laten berekenen binnen eenzelfde inrichtende macht » en « [enkel] te laten gelden wat haar betreft » (*Parl. St.*, Franse Gemeenschapsraad, 1993-1994, nr. 156/2, p. 6).

In aanwezigheid van, enerzijds, het persoonlijk belang van de leerkrachten om hun dienstanciënniteit in aanmerking te zien nemen en, anderzijds, de bekommernis van de wetgever om de continuïteit en de stabiliteit van de onderwijsteams te verzekeren, heeft de decreetgever een keuze gemaakt die niet kennelijk onredelijk is.

De decreetgever vermocht immers rekening te houden met de eigen karakteristieken van het gesubsidieerd officieel onderwijs door aan een inrichtende macht van dat net niet de verplichting op te leggen de dienstanciënniteit verkregen op grond van onderwijsactiviteiten gepresteerd in instellingen vreemd aan die inrichtende macht, in aanmerking te nemen.

B.7. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat de in het geding zijnde prioriteitsregeling geen discriminatie tussen personeelsleden van het onderwijs doet ontstaan naargelang zij tot het gesubsidieerd officieel onderwijs dan wel tot een ander onderwijsnet behoren, of naargelang zij, binnen het gesubsidieerd officieel onderwijs, hun prestaties al dan niet bij eenzelfde inrichtende macht hebben verricht.

B.8. De prejudiciële vragen dienen ontkennend te worden beantwoord.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

Artikel 34, eerste lid, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, zoals gewijzigd bij het decreet van 25 juli 1996, schendt niet de artikelen 10, 11 en 24 van de Grondwet.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 23 april 2002.

De griffier,

De voorzitter,

P.-Y. Dutilleux

M. Melchior